

hed; bare for at få det bekræftet for en sikkerheds skyld.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at hvis fru Line Barfod havde hørt efter, hvad jeg sagde, da jeg svarede hr. Villy Søvnald, var det, at selvbestemmelsesretten på den ene side skal ses i forhold til den enkeltes sikkerhed og værdighed og tryghed på den anden side. Det er det, som jeg synes skal være omdrejningspunktet i denne debat og for lovforslaget, hvor man nu lægger op til at give nogle yderligere beføjelser for at sikre, at i konkrete tilfælde kan man bl.a. ved magt fastholde en bestemt ældre, hvis det er nødvendigt. Men det er jo ikke det, man skal gå efter, man skal bruge alle de andre midler, som er tilgængelige.

Jeg er fuldstændig enig, når fru Line Barfod siger, at det ikke skal være dørknapper og tryknapper, der skal være endemålet, på ingen måde. Men det kan være nødvendigt for at sikre den ældre. Det var det, jeg sagde til hr. Kim Sejr tidligere, og nu siger jeg det også til fru Line Barfod.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod, også for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Når hr. Troels Lund Poulsen ikke besvarer mit spørgsmål, må jeg formode, at det er, fordi hr. Troels Lund Poulsen ikke har kendskab til nogen eksempler på, at demente er gået væk og er faret vild fra plejehjem, hvor man bruger pædagogiske tiltag.

Det er jo noget af det, vi har diskuteret meget under forberedelsen af lovforslaget, hvor vi holdt møder med pårørendeorganisationer og med de faglige organisationer og med mange andre for at finde ud af, om der var behov for det eller ej. De erfaringer, vi fik, tyder på, at det ikke er nødvendigt, hvis man sørger for, at der er pædagogiske midler til rådighed, og det var derfor, jeg godt ville høre, om hr. Troels Lund Poulsen havde nogen eksempler på, at der var nogen, der var bortgået fra de plejehjem, hvor man bruger pædagogiske tiltag, og hvor man sørger for, at der er personale nok til, at de kan gå med, hvis der er en dement, der får lyst til at gå en tur.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Troels Lund Poulsen. (*Ophold*). Har ministeren bedt om ordet? Ja, det har jeg ikke set, for så er reglen jo den, at ministeren får ordet med det samme.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu kan det jo være svært at have styr på alle eksempler, og det afhænger jo af, hvem man taler med og færdes iblandt. Men jeg har altså talt med nogle pårørende til beboerne på plejehjemmet Caritas i Århus, der netop har gjort meget ud af at bruge alternative metoder, og hvor man havde indtryk af, at nu havde man løst problemet. Men de fortalte, at den samme dame var bortgået to gange.

Jeg mener, det er naivt at tro, at man kan lave nogle løsninger, som sikrer fuldstændigt, og det ville jo også være uhyggeligt, også selv om det var pædagogiske metoder. Jeg synes, man skal passe på med at være skræmsikker med hensyn til, om vi kan lave nogle løsninger, som simpelt hen sikrer, at der aldrig nogen sinde forsvinder en ældre dement person, for jeg vil bare sige, at jeg har altså konkret kendskab til, at det er sket på en navngivent plejehjem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Troels Lund Poulsen ordet? Nej.

Så er det fru Karen J. Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Det er jo ikke en hemmelighed for ret mange, at jeg har været dybt involveret, både i forarbejdet her og også i det arbejde, der blev lavet, da vi lavede loven sidste gang. Derfor føler jeg også et stort medansvar, og derfor er jeg utrolig glad for, at vi sidste gang indsatte en revisionsparagraf.

Kl. 18.00

Vi har fået evalueringsrapporten, og den rapport påviser de steder, hvor der er noget galt. Men den viser også noget ganske andet, og jeg synes, jeg vil tage nogle af de positive ting først.

Rapporten siger meget tydeligt, at selvfølgelig tager ting tid, også når man skal lave en kultur om. Den siger også noget om, at man faktisk har været meget glad for loven, og at der er mange steder, hvor man har taget loven til sig. De har sagt, at det måske var godt, de endelig fik et spark over skinnebenet, så de kom i gang med den faglige udvikling, så de fik taget hånd om de kulturer, vi har, og så de fik talt noget mere med de pårørende for at finde ud af, hvor-